

Dank voor je aanwezigheid.

“Doet mar hin”
Jan

In dankbare herinnering aan

Jan van Kessel

- Joannes Karel -

* 15 maart 1933 † 9 november 2023

Na een lang, werkzaam en dienstbaar leven namen Jan zijn krachten langzaam af en kon hij – ondanks alle hulp van buren en vrienden – niet meer op zichzelf blijven wonen. Twee jaar woonde hij tot zijn volle tevredenheid op Eikenhorst. Hij was er graag gezien en bemind en kreeg veel bezoek. Tenslotte ontving hij het sacrament van de zieken en is hij stilletjes en in vrede gestorven.

Geboren op de 2e Colognes was Jan de oudste zoon van Antoon van Kessel en Maria Janssen. Hij bleef altijd thuis wonen. Vijf jaar na hem werd broer Karel geboren. Samen groeiden ze op.

Ze bleven heel hun leven nauw met elkaar verbonden. In 1967 trouwde en verhuisde Karel, maar kwam in 1981 weer met zijn vrouw Nel in het nieuw herbouwde huis wonen.

Vanaf zijn 14e werkte Jan bij aannemer Nillesen-Jan van Fen. Zijn vader bracht hem er heen met de woorden: ‘Ge neemt hem maar mee en kiekt maar wa ge met ‘m kunt.’. Dat viel mee! Jan die door de oorlog nauwelijks op school was geweest, leerde er het vak en werd een goede en gewaardeerde timmerman. De meeste jaren werkte hij voor Giesbers in Wychen.

Thuis had Jan zijn ‘timmerwinkel’, zoals hij het noemde. Dat was zijn lust en zijn leven. Daar kon hij genieten van zijn werk en zich uiten. Als een werk klaar was, zei hij waarderend tegen zichzelf: “Zo Janje, dè hède wer moi gemaakt”. Voor talloze mensen heeft hij deuren en kozijnen en wat al niet gemaakt, altijd van het zware sterke merantihout. Ook in het Duitse bos voelde hij zich thuis. Samen met Karel heeft hij er heel wat bomen gezaagd en opgehaald.

Jan zie je voor je: in zijn bestelauto, een pet op zijn hoofd, een potlood achter zijn oor, een pen in het borstzakje. Een secure man, een man op wie je kon vertrouwen, een man op wie je de klok gelijk kon zetten, een man van vaste gewoonten. Altijd op hetzelfde tijdstip boodschappen doen en tanken en elke avond één flesje bier. Als hij ergens mee bezig was, kon hij je rustig wegsturen, dan wilde hij niet gestoord worden.

Vanaf zijn jeugd had Jan een vaste groep vrienden met wie hij in het weekend het café bezocht in Milsbeek aan de Zwarte Weg of het Wilde Zwijsen in Venzelderheide. Later werd het zijn koffie/praatgroepje op zaterdagochtend en op zondagmiddag zijn vriend in Milsbeek. Corona gooide dat alles in de war. Jan had ook een fijn contact met buren en familieleden. Zij hebben hem in de jaren dat hij afhankelijk werd liefdevol en altijd bereidwillig bijgestaan. Hij was hen er heel dankbaar voor.

Jan we zullen je missen. Je was een vertrouwd familielid, een goede buurman en vriend, eerlijk, oprecht, eenvoudig en altijd jezelf. Van harte bedankt voor alles wat we met je mochten meemaken.

Het ga je goed op deze nieuwe onbekende reis. God zij met je.

Buren en familieleden